

השבעי^י אין בכך כלום לפי שסדר הברכות^י הכתובות בתורה^י הוא מונה בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים כו'^י:

ג. מי שנמשכה סעודתו במוצאי יום טוב האחרון של פסח עד לאחר צאת הכוכבים מותר לאכול המין בסעודה אף שעדיין לא התפלל ערבית ולא הבריל כלל^י לפי שאיסור המין אינו תלוי בהבדלה כלל דכיון שהשכחה הוא לילה לכל דבר^י וכבר הלכה ממנו קדושת יום טוב ומה שאסור בעשיית מלאכה קודם ההבדלה אינו מחמת קדושת יום טוב אלא שהחכמים אסרוהו^י מטעם שנתבאר בס' רצ"מ^י (ואף להוסיף מחול על הקודש אין צריך כי אם לענין שביתת יום טוב ממלאכה שזה נלמד ממה שכתוב^י תשבתו שבתכם כמ"ש בס' רס"א^י) אבל לענין שאר הברים התלוים בקדושת היום כגון מצות מקרא קודש עיין סימן תקכ"ט^י אין צריך להוסיף מחול על הקודש^י וכל שכן לענין אכילת המין שאינו תלוי כלל בקדושת היום שהרי אף בחולו של מועד אסור לאכול המין^י:

ד. יום טוב שחל בערב שבת אין מברילין^י שהרי קדושת שבת המורה מקדושת יום טוב אבל יום טוב שחל במוצאי שבת צריך להבריל על הכוס כמו שנתבאר בס' תע"ג^י וגם צריך להבריל בתפלה שיאמר ותודיענו כו' קודם ותתן לנו^י:

תצב תענית שני וחמישי ושני אחר המועדים וכו' ה' סעיפים:

א. נוהגין במדינות אלו להתענות שני וחמישי ושני אחר הפסח וכן אחר חג הסוכות^א לפי שהוששין שמה מתוך משתה ושמחת המועד כאו לדי עבודה^ב לכן מתענין לתשובה ולכפרה^ג כמו שמצינו באיוב^ד שלאחר שהקיפו ימי המשתה ושמחת בניו העלה עלות מספר כולם כי אמר אולי חטאו בני וגו' אבל לאחר שבועות אין נוהגין להתענות^ה דכיון שאינו אלא ב' ימים אין לחוש שמא חטאו בני.

ורין אמירת הסליחות וענו בני גואל לרופא וקריאת ויחל יתבאר בס' תקס"ו^י:

ב. נוהגין להמתין להתענות אחר הפסח עד שיצא כל הודש ניסין^י מטעם שנתבאר בס' תכ"מ^י ואחר הסוכות ממתנין עד שיצא כל הודש תשרי^י לפי שהוא מרובה

כח ברכות לו, ב. מור וש"ע ס"ב. וכ"ה בסידור.

סימן תצב

- א. מור ורמ"א, שכן נודתים באשכנז וצפת. ש"ע בשם יש נודתים. וראה גם תוס' קדרושין פא, א ד"ה סקכא. וראה תורת מנחם והתועודות תשנ"ח ח"ג ע' 258 (הדפוס שרוב כנ"י אין מתענים תעניות אלה).
- ב. מור. לבוש בשם ויש אומרים. מ"א סק"א. וראה גם תוס' שם.
- ג. לבוש.
- ד. איוב א, ה. מור. לבוש. מ"א שם.
- ה. מ"א שם. ח"י סק"א.
- ו. מ"א שם (יום אחד, ומיירי בארץ ישראל).
- ז. סימן זה בשו"ע לא הגיע לידנו, וראה ש"ע שם ס"ב.
- ח. מור וש"ע.
- ט. סעף מ.
- י. מור וש"ע.

- יג. רש"י שם.
- יד. חולין שם. רמב"ם שם.
- טו. רש"י שם ד"ה סדר.
- טז. וראה רש"י שם.
- יז. וראה קליש הכ"ב ע' 36 והערות 62-64. ועם ע' 128 והערות 46 ומשול"ג.
- יח. מ"א, ח"י.
- יט. וראה מ"א. וראה גם מ"א ס' תפמ סוף סק"ו.
- כ. סמ"ו. וראה לקמן ס' תרכ"ט סמ"ו.
- כא. ויקרא כג, לב.
- כב. ס' ופי' תרה ס"א.
- כג. סע' גיד ופי' רמב"ם ס"א.
- כד. וראה לעיל ס' רפ"ו ס"ג. ופי' תעב ס"ב. אם יצא י"ח סעודה בתוספת שבת וי"ט.
- כה. מ"א.
- כו. ברייתא פמחים ק, א. רמב"ם הל' שבת פכ"ט ה"ח.
- כז. ס"ו, וש"י.

הלכות פסח תצבתצג

תמוג

במועדו^א ואף שנוהגין במדינות אלו שמוותר להתענות בתשרי אחר אסרו חג מכל מקום אין רוצין לקבוע בו לכתחלה תענית^ב קבוע כיון שאפשר להמתין להתענות אחר כך:

ג ונוהגין לברך כל מי שיתענה בה"ב אחר קריאת התורה בשבת שלפני בה"ב^ג ומי שענה אמן על זה אין צריך לקבל עוד התענית במנחה שלפני ימי התענית^ד ומכל מקום אם אה"ב נמלך שלא להתענות אינו מחוייב להתענות מחמת עניית אמן ואף שאו היתה דעתו להתענות על ידי אמן זה אין בכך כלום אם לא קיבל עליו התענית בפירוש בפיו כמו שיתבאר בסיומן תקס"ג^ה:

ד ונוהגין שלא לברך בה"ב בשבת שבתוך ניסן או תשרי לפי שבאותו שבת מברכין התורה אחר קריאת התורה ואין צריך לומר שאין מברכין בה"ב בשבת שהוא ראש חודש אייר או חשוון אלא ממתנינים לברך בשבת הבא^ו ואחר אותו שבת מתחילין להתענות בה"ב אבל אם יש מילה או חתונה באותו שבת שצריך לברך בו בה"ב מברכין בו בה"ב אלא שנוהגין לברך במנחה^ז אחר קריאת התורה:

ה אם אורע ברית מילה או שאר סעודת מצוה בתענית בה"ב מצוה לאכול ואין צריך התרה כלל כמו שיתבאר בסיו' תקס"ח^ח:

תצג דינים הנוהגים בימי העומר וכו' מ' סעיפים:

א ונוהגין שלא לישא אשה^א ושלא להסתפר^ב בין פסח לעצרת^ג שמתאבלין על כ"ד אלפים מתלמידי רבי עקיבא שמתו בימים הללו^ד.

אבל מותר לעשות שידוכין בלא נשואין שמוא יקדמנו אחר^ה ומותר ג"כ לעשות סעודה לאחר השידוכין^ו או לאחר הקידושין^ז אבל לא יעשו ריקודין ומחולות ואין צריך לומר שלא יעשו ריקודין ומחולות של רשות^ח אבל מותר לעשות סעודת הרשות כגון שמחת מרעיות בלא ריקודין ומחולות ושמחות יתירות^ט:

ב מי שקפץ ונשא בימים הללו אין קונסין אותו כלום^י כיון שעשה מצוה אבל מי שהסתפר בימים הללו קונסין אותו על שעבר על המנהג^{יא}:

ג מי שלא קיים עדיין מצות פריה ורביה או שאין לו מי שישמשנו^{יב} כיון שמוותר לו

יא ב"י לבוש.
יב מ"א סק"ב.
יג ש"ך יודר סי' רב סוף סקל"א. מ"א סק"ג.
יד לבוש. מ"א שם.
טו סימן זה בשנת"י לא הניע לידנו, וראה מ"א שם סק"א.
טז מנהגים (מור"נא) מנדנו אייר ומנדנו חשוון. ח"י סק"ב.
יז מ"א סוף סקל"ג. ח"י שם.
יח סימן זה בשוע"ר לא הניע לידנו, וראה רמ"א שם ס"ב. לעיל תע"ה.
סימן תצג
א מור וש"ע מ"א.
ב מור (ש' מקומות שגדלו). כ"י ריש הסימן, במש' הרשות ה"א. אכן שנויב (מא, ד). ש"ע ס"ב. ומנהג חב"ד שאין מברכים שהדיוני בימי ספירת העומר, מלבד שבתות ול"ג בעומר (ספר המנהגים) – חב"ד ע' 43. ספר תורת מנחה התועה עיריות השמש"ש ע' 134. וראה

המלך במסובו ח"א ע' שידח).
ג ודיוני בל"ג ימים (שבתך מ"ש ימים) שבין פסח לשמועות, ובדלפמן סעי' דג.
ד הרי"ן גיאת ח"ב (ע' קט). לבוש ס"א.
ה יבמות סב. ב. מור וש"ע ס"א.
ו מור בשם הרי"ן גיאת שם (שמו"ר לארס). ש"ע ס"א.
ז ח"י סק"ד (במנוע שידוכין). ואוצ"ל: שידוכין או קידושין בלא נשואין.
ח מ"א ס"א.
ט ח"י שם.
י מ"א שם. וראה דברי נחמיה א"ח (ע, ד).
יא ח"י שם.
יב הרי"ן גיאת ח"ב (ע' קט). מור וש"ע ס"א.
יג שירי כנסת הגדולה הנב"י אוח' ג. אלה ונאס סק"ב.
יד ח"י לזאנא בספר שני דיות (מא, ב). כנסת הגדולה הגה"ש. פ"ח ס"א.